

Bestemmelsen i stykke 3 begrænser dog kildestatens ret til at beskatte renter. Kildestaten vil således ikke kunne beskatte renter, der tilfalder den anden stats regering eller nationalbank. Det samme gælder renter, der skal betales af staternes regeringer eller nationalbanker, eller for renter af lån der er ydet eller garanteret af finansielle institutioner af offentligretlig karakter med det formål at fremme eksport og udvikling. Denne sidste bestemmelse tilgodeser således danske investeringer, der finansieres gennem f. eks. Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene.

Stykke 4 definerer, hvad der skal forstås ved renter.

Såfremt renter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller i et fast sted i kildestaten, og den gældsfor- dring, som ligger til grund for renteindtægten, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne renter i henhold til stykke 5 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stykke 6 definerer, hvilken stat der skal anses for at være kildestat.

Stykke 7 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor eller mellem dem begge og en tredjemand, og der i den forbindelse er aftalt for høj rente på gældsfordringen, skal bestemmelserne i denne artikel kun anvendes på det reelle rentebeløb. Det overskydende beløb skal herefter beskattes i overensstemmelse med, hvilken indkomsttype der faktisk er tale om.

Ligesom i artiklerne 10 og 12 er der også i denne artikel, jf. stykke 8, indsat en antimisbrugsbestemmelse, der giver staternes skattemyndigheder mulighed for at kunne tilsidesætte de øvrige bestemmelser i artiklen, hvis det skulle vise sig, at hovedformålet med gældsfordringen - eller et af hovedformålene - har haft til hensigt at gøre utilsigtet brug af overenskomsten. Hvis en stat gør brug af antimisbrugsbestemmelsen, skal den underrette den anden stat herom.

Artikel 12. Royalties og honorarer for teknisk bistand

Beskatningsretten til royalties og honorarer for teknisk bistand er fordelt mellem bopælsstat og kildestat.

Begge former for betalinger kan som udgangspunkt beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende, dvs. bopælsstaten.

Betalingerne kan efter stykke 2 imidlertid også beskattes i den stat, hvor de opstår, dvs. i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden stat, kan skatten ikke overstige 10 pct. for royalties og 5 pct. for honorarer for teknisk bistand.

Bestemmelsen om kildestatsbeskatning af honorarer for teknisk bistand findes ikke i OECD-modellen, men er indsat i visse danske overenskomster med udviklingslande, f.eks. Indien.

Beskatningsgrundlaget for teknisk bistand i Venezuela er 30 pct. af honoraret, og den reelle skat vil således udgøre 5 pct. af disse 30 pct, eller 1,5 pct. af det faktisk betalte honorar. Der er i protokollen under punkt 3 indsat en bestemmelse om, at denne grænse ikke kan overskrides ved en fremtidig ændring af venezuelansk lov.

Stykke 3 definerer, hvad der skal forstås ved honorarer for teknisk bistand.

Stykke 4 definerer, hvad der skal forstås ved royalties. Definitionen er affattet således, at leasing-betalinger ikke vil kunne beskattes som royalties.

Såfremt royalties eller honorarer for teknisk bistand indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i kildestaten, og den rettighed, det formuegode eller den kontrakt som ligger til grund for indtægterne, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted, skal sådanne indtægter i henhold til stykke 5 beskattes som fortjeneste ved erhvervsvirksomhed eller frit erhverv og følgelig beskattes efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

Stykke 6 bestemmer, at hvis der er en særlig forbindelse mellem debitor og kreditor, eller mellem dem begge og en tredjemand, og der i den forbindelse er aftalt et for højt royaltybeløb eller honorar i betragtning af den anvendelse, rettighed, oplysning eller tjenesteydelse, for hvilken det er betalt, skal bestemmelserne i denne artikel kun anvendes på det reelle royaltybeløb eller honorar. Det overskydende beløb skal herefter beskattes i overensstemmelse med hvilken indkomsttype, der faktisk er tale om.

Som i artiklerne 10 og 11 er der også i denne artikel, jf. stykke 7, indsat en antimisbrugsbestemmelse, der giver staternes skattemyndigheder mulighed for at kunne tilsidesætte de øvrige bestemmelser i artiklen, hvis det skulle vise sig, at hovedformålet med stiftelsen eller overdragelsen af de rettigheder, der ligger til grund for betalingen - eller et af hovedformålene - har haft til hensigt at gøre utilsigtet brug af overenskomsten. Hvis en stat gør brug af antimisbrugsbestemmelsen, skal den underrette den anden stat herom.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Artiklen omhandler fortjeneste ved salg af alle former for aktiver.

Efter stykke 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten, dvs. den stat hvor ejendommen er beliggende.